

Sala de aşteptare

Ileana

Ce linişte e în sala
De aşteptare !
La uşă, cineva
Cu-nfrigurare,
Mai bate, o bătaie
Atât de-nceată,
Că nu şti dacă
A bătut vreodată.
Şi uşa se deschide
Şi-ncet lasă,
Un suflet amărât
Să se-ncălzească
Îl aşează-n pat
Şi patul îl primeşte,
Cu mila-i ultimă
Îl înveleşte.
Şi pune peste el
O mică şansă,
Îi dă să bea
O ultimă speranţă.
Şi când sărmana fiinţă
Se-ncălzeşte,
Îi scoate sufletul
Şi-l cântăreşte.
Dar cine ştie
Câte grame are,
Păcatul ce îl poartă
Fiecare !